

Tibet testuje naší morální vyspělost

Poslední události v Tibetu na nás v poslední době opět dolehly s tvrdou naléhavostí. 10. března byl vyhlášen jako Den pro Tibet, kdy veřejnost alespoň jednou za rok dá najevo čínským představitelům prostřednictvím jejich ambasad, že okupace Tibetu je pod důstojnost tak velkého státu s takovou kulturní tradicí, jako Čína je. Pravda je, že kulturní dědictví čínského lidu docela slušně podkopala komunistická vláda Číny.

Na všech slušných občanech světa je, aby svými pevnými postoji dali najevo, že se sprostáky a okupanty se nebavíme. Zvláště pevný postoj by měl být na straně Čechů, jejichž historie je s podobnými osudy dlouhodobě spjata.

Olympijské hry je typický případ, kde se střetávají sobecké postoje jednotlivců s postoji morálními. Tvzení, že sport není politikum a že tedy nemá být s politickými (morálními) postoji směřován, je pouze účelové tvrzení, které zdánlivě vypadá jako rozumné. **ALE ...!!!**

Olympijské hry vznikly v Řecku jako příležitost si vzájemně změřit síly bez ohledu na politickou či jinou situaci. Váha těchto her byla tak veliká, že se kvůli nim zastavila i válka a boje. Všude musel panovat mír. Nikde se nesmělo v té době organizovaně zabíjet a vraždit. A to není politikum? To je totiž politikum nad všechny ostatní.

Vyzývám všechny sportovce světa a všechny olympijské výbory světa, aby se odmítli podílet na výsostně politické akci, jako je organizace olympijských her státem, který porušuje lidská práva nejen svých vlastních obyvatel, ale i obyvatel okupovaných území. Argumentace, že kdysi Tibet patřil pod Čínu je lichá. Kdysi bylo všechno jinak. Kdysi bylo Portugalsko Španělsko, Norsko bylo Švédsko, Německo byla říše Římská, Slovensko bylo pod Maďarskem, dokonce tu byla říše Velkomoravská. Na kdysi se nehraje.

Je to bohužel hrabivost světa, která se snaží „neurazit“ tak velký trh, kterým Čína je. Je to bohužel lhostejnost nás všech, protože Tibet je daleko a co je mi vlastně po tom! A jak to bylo milé, že nás spojenci brali jako okupované a pracovali a bojovali proti okupantům (jedno kterým!). Zkuste najít odpověď, jak by se věci odvíjely, kdyby v Tibetu byla bohatá naleziště třeba ropy, nebo kdyby Tibetané psali azbukou. Ale to by přece neměl být klíč k tomu, aby se někomu ubližovalo, nebo abychom ho bránili. Pak totiž bráníme tu ropu nebo azbuku a ne lidi.

Ať jsme věřící, jedno jakého vyznání, ať jsme nevěřící, jedno jaké filozofie, jsme lidé, kteří by měli ctít život a svobodu a právo rozhodovat o svém štěstí každý za sebe. **Proto jsem proti jakékoli formě ovlivňování života Tibetského lidu.** Lidu jehož náboženství či filozofie je jedna z nejmírumilovnějších ze všech co na světě jsou.

Pavel Beneš